

הרשו נא לי לברככם לקראת השנה החדשה. ברכות כגשנת בניין ויצירה, אני משאירה לאחרים. אני מברכת אתכם שתקבלו הזמן מכתבים, המלאים כולם ספרות, תיאורן, קולנוע, פסיכולוגיה וכל שאר, שתמצאו המון תמונות, ותכי תבו המון מכתבים לרות.

★ ★ ★

תוכנית לשעות הפנאי

מכתב זה נכתב על ידי שני בני מיעו-טיים (987/1026), בעברית היכולה לבייש גם תלמיד שביעית. הם מספרים כי הינם ספקיים במשרות אחראיות, משכילים ורי מבלים להן הזמן בחברת עברית. שני צעירים אלה, בני 22, מרבים לסייל, לשמוע מוסיקה ולאסוף בולים. מאחר ואין לנו תוכנית מתאימה לי שעות הפנאי שלנו, אומרים הם, "היינו מבקשים ליצור לנו חברה מתאימה

תבים לאמתכם הנאמנה. כפי שאמרו ראי, אני מתפוצצת מגאוה ושביעות רצון עצמית. הרי לפניך, נערות, מכתבו העברי של (987/1029):

"אחרי שקראתי בעולם הזה את הטרור של רות, אני הפנן להתכתב עם נערה ישראלית בת 17-20. התכונות שלי: סטודנט החושב ללמוד באוניברסיטה של ירושלים בשנה הבאה; דובר צרפתית ואנגלית היטב, אך אשמח להתכתב בעברית. אני יהודי, אורח צרפתי בעיר אל-ג'יר".

כל מה שאני יכולה לומר הוא: אורח להילה!

★ ★ ★

השוב: עבר תנועתי

שתי חברות (987/1030), אחת חל-אבינית, שניה ירושלמית, רוצות בהתכתבות עם שני חברים חל-אביניים. לא איכפת להן אם יהיו פנים, מכוערים, או סתם חבובים. מה שכן איכפת להן, הוא שיהיו "בעלי עבר תנועתי וממשיכים ללכת ברוח התנועה". שתיהן בנות 17, השתייכו עד לפני זמן קצר, לתנועת הצופים.

עולבי החיים והסמכה

מה אתם יודעים? יש לי הצלחה גם אצל בני 12! אפילו הם פונים אל דודה רותי בחיפוש אחרי נשמה אחת. כתב (987/1031) בכתב יד עגול ואמוזיק: "חשבתי את עצמי לחוצפן כשישבתי לכתוב מכתב זה, כי אני רק בני 12 שנה וחמשה וחצי חודשים. אבל בכל זאת ניסיתי לכתוב אלייך, כי חברת הבנים נמאסה לי כבר."

אני גורא משתעמם ואני כל כך בודה, ולכן אבקשך שמה תוכלי לקשר אותי על ידי מדורך עם אינו נערה בת 12 עד 12.5. כל מה שאני דורש ממנה, הוא שתהיה נחמדה עד פיה (הוא לומר מהר, לאז), שתעזר לצחוק בזמן ולהיות רצינית בזמן הנכון, ואני מבטיח לה ש'תהיה לה התכתבות מעניינת אתי. עלי אני יכול לספר שישנה אוהב ספי רים כגון דיטה בת אדם ועלובי החיים, ושגוא ספרי חסמבה, וחוש הומור יש לי, ובלימודים אני טוב."

כפי שהנכם רואים, מכתבו של בן ה-12 (וחמשה וחצי חודשים), אינו שונה מעשרות מכתבים של בני עשרים. הוא רק לא ציין שהוא יכול להתכתב על כל נושא שבעולם ואוהב קולנוע.

★ ★ ★

הנפש במערומיה

למרות שאין היא בודה כל כך, רוצה (987/1032) בת ה-19, להכיר עוד אי נשים. מספרים עליה שהיא יפה, אך מטעמי ענוה היא אומרת שהיא מוכנה להיריד מן המחיר, לקב"ע שהיא חניינית. ככל נערה קלאסית היא, חובבת אמנות לשטחיה השונים, וגם ספורט השחיה. היא סבורה, כי במכתבים, מתגלה נפשו של האדם בכל מערומיה, ולכן רוצה היחה להתכתב עם צעיר גבתיק מה ובוגר תיכון. במשך זמן מה, עד ש'תכריזו פנים אל פנים. היא מתרצת את ציון חיצוניתה, "כדי שניעים יהיה לאדם לחשוב שלא קוף מתכתב אתו."

ספרים

תרגום

כזה היה זיאבו

זאב ז'בוטינסקי (מאת יוסף ב. שכטמן, עברית - דוד סיון, הוצאת קרני, 472 עמ'). באחת האסיפות הצינוניות, אשר נערכו בשנת 1898 בברן, שווייץ, הופיע צעיר צנום, שחור שיער וממושקף, אשר נראה כבן 17. הצעיר ביקש את רשות הדיבור, הכריז כי היהודים הינם מורסה באורגאניזם של מדינות אחרות, וכי רק עליה כללית לארץ-ישראל עשויה להציל את העם היהודי מכלייה.

לרוע מזלו של הנואם הצעיר תורגם נארו מן הרוסי לגרמנית על ידי מתורגמן נבצר מדעת. הכריז המתורגמן: "הנואם הינו אני טישימי מוחלט. הוא מייצג לנו להסתתר בארץ-ישראל, פן ישחטו את כולנו". נאום מסולף זה ציין את ראשית הקריירה המדינית של זאב ז'בוטינסקי. יירה המדינית של זאב ז'בוטינסקי, שנספקה, אבי התנועה הלאומית העברית, כפי שהיא מתוארת בסיפור הביוגרפי הגדול של תלמידו, הספר, אשר עריכתו נמשכה 16 שנים, מקיף רק את תקופת 1880-1923, המתחילה בהיחלודו של ז'בוטינסקי ומסתיימת בפרישתו הסופית מן ההסתדרות הציונית. הכרך השני, אשר יתאל את 17 שנות חייו האחרונות של המנהיג הרביזוני יוסיטי, יופיע בימים הקרובים.

עובדות בלתי ידועות. הביוגרפיה, העקבת אחרי פעולותיו של ז'בוטינסקי כ'עיתונאי, לותם למען השפה העברית, מארגן הגדודים העבריים במלחמת העולם הראשונה, אסיר ההגנה הראשון בארץ וחבר הוועד הפועל של ההסתדרות הציונית, שר' פעט עובדות בלתי ידועות, העשויות להפיח תיע את אוהביו ואויביו גם יחד. אחדות מעובדות אלו:

● כינוי אלטנה - כינוי העיתונאי של ז'בוטינסקי - נתקבל על ידו בטעות: הוא חשב כי פירוש המלה אלטנה באיטלית קית הוא מגוף, בה בשעה שפירושה ה'אמיתי היה נדונה, גוף חסר יציבות.

● דם - מחזה בחרוזים מאת ז'בוטינסקי, קי, שהוצג על הבמה הרוסית בשנת 1901, היה יצירה פאציפיסטית מובהקת.

● בעת הקונגרס הציוני הששי, שנערך בבואנוס איירס, 1903, ביקש ז'בוטינסקי להציג טרף אל קבוצת האופוזיציה שהונהגה על ידי פרופסור (או דוקטור) חיים חייצמן. תגובת חייצמן בפגישה הראשונה: "אתה מפרע לנולו" בסנות דומה הגיב גם הרצל על נאומו של ז'בוטינסקי באותו קונגרס, בו דרש הוא הקמת הסדרות ציונית מיראראשונים (האחרונים) של הרצל, שהיו מכונים אל ז'בוטינסקי: "רד מן הבמה. ולא - יורידו אותך!"

● ז'בוטינסקי, אשר העדיף את הפעילות העיתונאית והמדינית על הלימודים, ניגש ל'בחינות הבגרות רק בהיותו בן 29. למרות הייתו אחד מגדולי סופרי רוסיה באותה תקופה, הכשיל אותו הבוחן האנטישמי ב'מורת התחביר הרוסי.

● בשנת 1920, לאחר שנאסרו ז'בוטינסקי קי וחבריו על ידי הבריטים, באשמת אירגון יחידות ההגנה בירושלים החזקות נשק, חתם כל הישוב העברי בארץ על עצומת הוזהרות עם העצורים. הרב אברהם יצחק הכהן קוק אף התיר לבני הישוב לכתוב בשבת, כדי לתתם על העצומה.

● לאחר פסק דינם של ז'בוטינסקי ו'חבריו, יצא יוסף אהרונוביץ, אחד האבות הרוחניים של מפא"י, עם מספר חברים, לרהב אלנבי התל-אביבי, החליף את שלטי הרחוב בשלטים אחרים ששאו את השם: רחוב ז'בוטינסקי.

● היחסים בין ז'בוטינסקי ומשה שרת היו תמיד ידידותיים ביותר. בשנות העשרים, כאשר יצא שרת ללונדון, שאל תחילה ב'עצמו של ז'בוטינסקי, היות גודע לו כי ז'בוטינסקי מתנגד בכל תוקף ליציאת צעיר רים עבריים להשתלמית בחוץ-לארץ. ז'בוטינסקי לא זו בלבד שהירשה לו לנסוע, אלא אף השיג לו משרה בהנהלת ההסתדרות הציונית בלונדון.

● המחמאה המקורית ביותר ניתנה לז'בוטינסקי על ידי הסופר הרוסי הגדול אלכסנדר דר קופרין. אמר קופרין באחת מהרצאותיו באודיסה: "הוא כשרון מלידה, אשר יכול היה לגדול ולהיות נשר בספרות הרוסית. 'ומה עוללתם לו לנשר צעיר זה? סחבתם אותו לתחום המושב היהודי, קצצתם את כ'נפיו, ועוד מעט והוא יהיה מן הסתם לתר'נגולת, אשר תקרד בדיוק כמו האחרות."

הווי

צעירים בכוחם

בנתניה, הקדיש בסאון מושבה-הזקנים של חלבן שני עמודים למשאל על ה'נושא: "האם מותרת אהבה חפשית בני'לנו?" הציע, כמו כן, לבחור מדי שנה ב'אחת מתושבות המוסד כמיס חלבן.

★ ★ ★

המין החרש

בקיפורניה, ארצות-הברית, החליטה עקרת-הבית ארלין בראון לנסות בפעם הראשונה את כוחה בהדיפת כדור ברזל, שברה את השיא העולמי בספורט זה, נכ'ללה מיד במשלחת האולימפית האמריקאית.

★ ★ ★

הכל מותר

בתיאביב, חלה נהג מונית זריו בימי שביתת האוטובוסים שלש חדש בתוך מכוניתו: "מותר לעשו! מותר לשוחח עם הנהג!"

★ ★ ★

בורה שחת יסול בה

ברוצ'סטר, ארצות-הברית, לאחר ש'קיבלה תלונות רבות מקנט באטרוס על נהגים הגוסעים במהירות מוסרות ברחוב שלד ביתו, ערכה המשטרה מלכודת ל'נהגים נחפזים, עצרה חמשה נהגים תוך שעה, בניניהם את קנט באטרוס.

★ ★ ★

עד מומחה

בתיאביב, טען נאשם בפני השופט כי אינו חייב לשאת תעודת-זהות, מי'אחר שהחוק קובע כי חובה זו חלה רק על גברים, הביא את אשתו שהעידה כי חדל להיות גבר מאז איבד את כוח הגברא'שלו מדוב סררות.

★ ★ ★

חינוך חובה

בסאיגון, הודו-סין, אחרי שנערך סכס'גמר בבית-הדין המפורסם ביותר של המדינה, שהפך למוסד חינוכי ליצאנויות, חר'דיעה מנהלת המוסד כי תפתח בקרוב מ'מרת שניה, מאחר שמספר הסרוצות הרר'צות לחזור לחיים אורחיים גדל מאו מאו עזבו החיילים הצרפתיים את העיר.

★ ★ ★

באשה וכמים

בחיפה, קפץ אליהו דואק אל תוך ה'גלים כדי להציל אשה טובעת, גילה כי הייתה זו אשתו לשעבר, העלה אותה ב'שלום לחוף, הציע לה נשואין מחדש.

★ ★ ★

מירידי ישמרני

באוקינאוה, לאחר שהאמריקאים דר'שו מנשיא האוניברסיטה המקומית ל'קוט בצעדים שימנעו הפגנות נוספות של סטודנטים נגדם, גירש הנשיא ששה סטודנ'טים מהאוניברסיטה, בניניהם שלשה היוועים כאוהדים פושעים של האמריקאים.

★ ★ ★

מקומה של אשה

בזוסטון, ארצות-הברית, נכנס פול אני'דרסון למסעדה, הזמין ארוחה דשנה מאשתו המלצרית, ורק את המגש עם האר'כל בפניה, שבר את כל הכלים שהיו ערו'ח הסבוי אחר-כך למשטרה: "לא מצא פרו'כים על השולחנות, חיבל ברכוש המסעדה, בעיני שאשתי עובדת במקום עלוב כזה."

★ ★ ★

ערבי, דבר עברית!

בצ'כו, הציע תייר מארצות-הברית ל'צעיר ששימש לו מורה דרך בין עתי'קות העיר ננסוע אתו חזרה לאמריקה, ל'שמש שם מדריך במועדון לנוער יהודי, גילה במאוחר כי המדריך הינו ערבי בשם מחמד דרואן.